

Öykümüz İse Kaldığımız Yerden Devam Etmekte

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Mayıs 2026

Düşlerin rengini sorma bana:

Atıl dileklerden de ötesi...

Aşkın rutubetinde filizlenen bir çiğ tanesi adeta ve çakan şimşeklerde zuhur eden bir fesleğen misali. Şühedadır düşleri ve makul olduğu kadar yürektir kendini ısıtan unutulmuş olsa bile zemheride ve işte kodaman kuşların cebbar kanatlarına yağın kar gibi...

O kar tanecikleri ki zarar vermeden birbirine ve transa geçen kar bulutları oysaki aylardan Mayıs ve işte büyüyen tezahüratı mevsimin.

Gölbaşı.

Göl durgunluğu ve de.

Muteber olana asılı aşkın lakayt olmayan içli özlemi.

Ey, kelim!

Ve sen, muallim.

Göçebe akşamlardan firar eden özüne sadık bir ebeğümeci.

Sözcüklerse varsıl duyguların ihbarına yeltenen ve çivit mavisi gözlerinde aşkın hele ki buğrası yangının ve tebessüm ehli firarı yâdında teselli saklayanın.

Tecelli etti edecek aşk.

Muhtasar beyanname gibi rakamlar da mademki istifli aşkın keliminde ve hoyrat bir esintiyi ihbar eden Çingene Kadın.

Çiçekler.

Dikenleri ruha batan.
Zemheri.
Yaz mevsimine karşı gelen.
Yadında teselli ve pekişen bir kıvancın eseri.
Esirlerinse muadili o devasa zincir.
Tanıklığında göğün ve işte şakıyan bülbülün güle duyduğu özlem ile kafesinin kapısından aniden sıvışan.
Saf tutulası.
S/afiyet mensubu.
Kelamın yitimi ve selamın devinimi ile usulca koynuna da girdin mi bahar güneşinin.
Muadilimiz hazan.
Muhatabımız değilken de yalan.
Zinhar yalan, desek ne ki?
Ve işte fıstanı yaş gözleri yas dolu çocuk gelin.
Bir mertebe.
Bir de muhakeme.
Akıl melekelerinin bir üstü iken de bilincin yaydığı ışık ve enerji.
Özümüzle de bir iken sözümüz ve işte kıvançla sırtlandığımız nasıl ki küfede saklı değerlere kat çıkan.
Sunumu mu ömrün?
Sıvazladığımız mıdır dünün öyküsü?
Yine de silmeli illa ki dünü.
Sil baştan aşk.
Sil baştan ömür.
Sil baştan artık tekelinde olmadığımız kadar hüznün.
Bir miat ise dolan bir de miladı yeniden başlatan.
Öykümüz ise kaldığımız yerden devam etmekte.
Nice öykü yazılası nice örüntü kutsanası.
Aşkın da hibesi ve çeyiz sandığı.
Sehven yenik olsa da insan şifa bulmaz mı aşkın kayrasında aşkın kanatlarında?
Aşk ise her yerde.
Her fasıl.
Her hâsıla.
Havsaladan taşan mikado çöpleri gibi ve işte sayımda nüfus memuru:
Ha bir eksik ha bir fazla.

Gel gör ki mukayyet olduğu kadar insan rızkına ve aklına...